Η Σόφι κοίταξε τον Φίτζ και μετά πήρε μια βαθιά ανάσα,τον κοίταξε λοξά και τον ρώτησε.

- Μπορείς σε παρακαλώ να μου εξηγήσεις πως γίνεται , εγω ενα ξωτικό , να βρεθώ ξαφνικά ανάμεσα σε ανθρώπους χωρίς να γνωρίζω κάτι?

οι γονείς μου είναι άνθρωποι η ξωτικά? Οτι κι αν είναι μου το έχουν κρύψει πολύ καλά.

- Ξέρεις... οι άνθρωποι με τους οποίους ζούσες ολα αυτά τα χρόνια δεν είναι πραγματικοί σου γονείς, απάντησε ο Φιτζ.

Η Σόφι παρατήρησε πως στο πρόσωπό του υπήρχε μια απάθεια, όμως τα μάτια του ήταν γεμάτα μίσος.

-Στην αίθουσα που κατευθυνόμαστε αυτή τη στιγμή , δικάζονται οι πραγματικοί σου γονείς είπε ο Φιτζ μουρμουρίζοντας.

Η Σόφι ξαφνικά πάγωσε. Μέσα σε λίγες μόλις στιγμές έμαθε πως είναι ξωτικό, ταξίδεψε σε ενα κρυφό κόσμο,

έμαθε πως αυτοί που την μεγάλωσαν δεν είναι οι αληθινοί γονείς της και πως οι πραγματικοί γονείς της δικάζονται λίγα μέτρα πιο πέρα.

- Ελα πρεπει να βιαστούμε, φώναξε καθώς την τραβούσε απο το χέρι ο Φιτζ. Πρέπει να παρουσιαστείς στο δικαστήριο.

Εκεί θα σου λυθούν όλες οι απορίες και θα γίνουν τα πάντα ξεκάθαρα.

Η Σόφι είχε ασπρίσει σαν πανί οσο ο Φιτζ την τραβούσε απο το χέρι οδηγώντας την όλο και πιο κοντά σε μια ακόμη μεγάλη αποκάλυψη.